

Hoe is de stand, Mieke?

Door A. P. N. de Groot

NU IS KOMEN vast te staan, dat afvaardiging van onze vereniging in de commissie, die tot taak heeft van advies te dienen met betrekking tot het vraagstuk van het onbevoegd uitoefenen der geneeskunst, definitief is uitgesloten, moge ook onzerzijds een nadere beschouwing hieraan worden gewijd.

Allereerst zij er op gewezen, dat door volkomen gemis aan handhaving van de bepalingen, neergelegd in de Wet op de uitoefening der geneeskunst, uiteindelijk een chaotische toestand is ontstaan. Dit laatste is mede te wijten aan het optreden van de z.g.n. paranormale „genezers” en vooral ook hun promotoren. Beide laatstgenoemde groepen trokken zich niets aan van het bepaalde in artikel 1 van deze Wet, waarin imperatief staat voorgeschreven, dat uitoefenen van de geneeskunst alleen is toegestaan aan hen, die daartoe de bevoegdheid hebben verworven.

Volkomen belachelijk werd pas de situatie toen deze lieden ook nog artikel 3 van deze Wet, inhoudende, dat slechts een bevoegde mag aankondigen geneeskunst uit te oefenen, aan hun laars laptten door zich in het openbaar „praktiserende genezers” te noemen.

Wij achten het een beleidsfout, dat niet van stonde af aan door de, daartoe aangewezen instanties paal en perk is gesteld aan deze Wetsovertredingen. In een later stukje denken wij hierop uitvoerig terug te komen.

Door al dat slappe gedoe werd de situatie dermate onhoudbaar, dat de Overheid zich wel moest gaan bezinnen op de mogelijkheid hier wat aan te doen. De meest logische weg zou zijn geweest de, met de handhaving van deze oude — doch nog geenszins verouderde — Wet belaste functionarissen op te dragen eindelijk hun plicht te doen en hen tevens de middelen te verschaffen dit krachtig door te voeren.

vervolg op pag 2

REORGANISATIE IS NU EEN FEIT

DE LEDENVERGADERING VAN de Vereniging tegen de Kwakzalverij heeft op zaterdag 27 november haar goedkeuring gehecht aan de reorganisatie van de vereniging. De vereniging zal, nadat Koninklijke goedkeuring van de statuten is verkregen, voortaan heten: **Vereniging ter bestrijding van de Kwakzalverij**. Ook zullen dan officieel de standsorganisaties van artsen, apothekers, tandartsen en dierenartsen in het bestuur van de vereniging vertegenwoordigd zijn.

De voorzitter van de Vereniging, de heer A. P. N. de Groot, herinnerde er bij de opening van de ledenvergadering aan, dat hij vijf jaar geleden, toen hij door dokter Funke werd geïnstalleerd, tegen de vergadering had gezegd: „Geef mij vijf jaar gelegenheid om mij in te werken”. Wat is er in die vijf jaar bereikt? 1. Een grotere bekendheid naar buiten. 2. Een archief, dat in zeer goede staat verkeert. 3. Wij kunnen nu aan de ledenvergadering de reorganisatievoorstellen overleggen.

De door de heer E. Mijnaerends voorgelezen notulen van de ledenvergadering van 8 mei, waarop de reorganisatievoorstellen voor het eerst werden behandeld, werden onveranderd goedgekeurd.

Bij de mededelingen las de voorzitter een brief voor van de heer Van Groningen en twee andere leden, met de opwekking om zoveel mogelijk leden te werven.

Voorts kwam de vraag ter sprake: moet er een gedrukte ledenlijst aan de leden worden verstrekt? Maar de kosten zijn hoog, de veranderingen zijn talrijk.

Elk lid is echter te allen tijde in de gelegenheid het kaartsysteem bij de secretaris ter inzage te krijgen.

De vergadering stelde de begroting voor 1966 vast. Tot leden van de kascommissie werden benoemd de heren dr. J. Birza, mr. G. C. M. van Nijnatten en J. Th. Balk.

Nieuwe bestuursleden

DE CANDIDAAT VOOR een vacature in het bestuur, de heer A. Verweij te Rotterdam had zich wegens drukke werkzaamheden teruggetrokken. Bij enkele kandidaatstelling wer-

den gekozen mevrouw J. W. J. Vermeulen te Haarlem en de heer P. L. Stal, arts te 's-Gravenhage.

Op de komende voorjaarsvergadering zal in de open plaats, die thans nog in het bestuur bestaat, worden voorzien.

Mevrouw Vermeulen, die in de toekomst als secretaresse van de vereniging zal optreden, heeft zich reeds enige tijd verdienstelijk gemaakt als notuliste van de vereniging. Dokter Stal is oud-directeur-generaal van de volksgezondheid. Zijn bestuurslidmaatschap betekent een waardevol contact met de overheid.

Bij punt 7, „vaststelling nieuwe statuten en huishoudelijk reglement”, zei de voorzitter, dat men tegemoet was gekomen aan bezwaren in de ledenvergadering geuit met betrekking tot de naam van de vereniging. De naam „Kwakzalverij”, een wens van dokter Uitterdijk, is daarin nu gehandhaafd.

De heer D. Uitterdijk: Het was ook eens wens van de heer Ottervanger!

Op verzoek van de heer Uitterdijk werd in artikel 3 van de statuten in de term „bestrijding van de wetenschappelijk, niet-verantwoorde gezondheidszorg het woord „zorg” vervangen door „bemoeienis”.

Standsorganisaties

DE VOORZITTER WEES op het belang van artikel 7, waarin de mogelijkheid is geopend dat de standsorganisaties een bestuurslid aanwijzen. Bij de behandeling van het huishoudelijk reglement vestigde de heer De Groot de aandacht op artikel 8, dat het mogelijk maakt een aantal commissies in te stellen. „Dit biedt een veel grotere

vervolg op pag 2

Wetenschappelijk niet-verantwoorde gezondheidsbemoeienis is kwakzalverij

Hoe is de stand, Mieke?

vervolg van pag 1

De bezinning leidde echter tot het inslaan van een weg, die nimmer tot een, voor de volksgezondheid doeltreffende, oplossing zal kunnen voeren.

IN EERSTE INSTANTIE werd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid in samenwerking met zijn ambtgenoot van Justitie een ambtelijke commissie samengesteld. Deze commissie kreeg klaarblijkelijk tot taak een rapport in te dienen, waarin een oplossing moest worden neergelegd van het onderhavige probleem. Met deze commissie werd even geheimzinnig omgesprongen als met de werkelijke bedoelingen, die achter haar instelling schuil gingen. Voor zover ons bekend, werd haar samenstelling nimmer bekend gemaakt en werd slechts prijs gegeven, dat ze zou staan onder leiding van Prof. Dr. P. Muntendam, de voormalige directeur-generaal van de Volksgezondheid.

De opdracht aan deze interdepartementale commissie werd niet geopenbaard en evenmin later de inhoud van het door haar uitgebrachte rapport. Deze inhoud heeft de bewindsman naar het schijnt niet kunnen inspireren tot het treffen van de gewenste maatregelen en daarom werd een tweede — ditmaal niet-ambtelijke — commissie in het leven geroepen.

Zodra bekend was geworden, dat het plan bestond tot vorming van een dergelijke commissie heeft het bestuur van de Vereniging tegen de Kwakzalverij zich tot de staatssecretaris, Dr. A. J. H. Bartels, gewend met een gemotiveerd verzoek ervan deel uit te mogen maken. Dit verzoekschrift werd in extenso opgenomen in ons Maandblad van januari j.l. Het — eveneens gemotiveerde — antwoord werd in ons Maandblad van april d.a.v. gepubliceerd. Uit dit laatste bleek, dat onze vereniging niet in aanmerking zou worden gebracht: gezien de duidelijke stellingname tegen het verlenen van geneeskundige raad en bijstand door hen, die niet zijn toegelaten tot de uitoefening der geneeskunst. Als een doekje voor het bloeden werd daaraan toegevoegd: „Het spreekt wel vanzelf, dat, zodra de commissie is gevormd, het uw vereniging vrij staat zich tot de commissie te wenden, die uw organisatie bijvoorbeeld zou kunnen horen”. Ons commentaar in eerste instantie was, dat deze afwijzende beslissing een teleurstelling betekende, maar dat ze tevens inhield, dat dan ook voorstanders niet zouden worden uitgenodigd.

NA DE — NU definitief geworden uitsluiting — willen wij daaraan het volgende toevoegen:

1. Tot onze zeer grote verwondering bleek na het bekend worden van de samenstelling van deze commissie, dat zowel de Stichting inzake het vraagstuk van paranormale geneeskunst en haar maatschappelijke betekenis als de N.W.P. wél een zetel was toegewezen. Wij achten dit een beleidsfout en zijn ervan overtuigd, dat met deze gang van zaken de Volksgezondheid niet is gediend.
2. Gezien onze ervaring bij het verzoek om een afvaardiging in de commissie waardig te worden gekeurd, staan wij sceptisch tegenover een eventueel verzoek onzerzijds om gehoord te mogen worden.
3. Bovendien achten wij een éénmalige „hearing” ten enen male ondoelmatig, omdat daarbij de gehele scala van motieven en bemerkingen absoluut niet tot zijn recht zou kunnen komen.
4. Vervolgens kan evenmin direct — en adaequaat — worden gereageerd op motiveringen en uitlatingen door leden van de commissie naar voren gebracht tijdens de verschillende andere bijeenkomsten.
5. Tenslotte zou, zelfs als de Vereniging zou worden uitgenodigd permanent als waarnemer de zittingen bij te wonen, een gelijkwaardige positie t.o.v. de commissieleden nimmer kunnen worden ingenomen.
6. Wij achten een dergelijke situatie niet in het belang van de Volksgezondheid en evenmin passend in een democratisch bestel.

Activiteiten

TIJDENS DE LEDENVERGADERING van 27 november j.l. informeerde, bij de rondvraag, het lid, de heer H. J. P. Batenburg naar activiteiten van de vereniging. De voorzitter kon hem antwoorden, dat er geregeld lezingen worden gehouden buiten de beperkte groep van leden. „Wij geven lezingen voor studenten, huisvrouwen, plattelandsvrouwen, kruisverenigingen”. Hij deelde voorts mede, dat op 9 februari a.s. de heer H. A. A. R. Knap een lezing zou houden voor de Volksuniversiteit Laren - Blaricum over de kwakzalverij. Op 16 februari a.s. zal de heer De Groot een tweede lezing over dit onderwerp voor dezelfde Volksuniversiteit verzorgen.

REORGANISATIE

vervolg van pag 1

mogelijkheid tot uitbreiding van de werkzaamheden. Het bestuur kan niet alles zelf doen!”

(De concept-statuten en het concept-huishoudelijk reglement waren afgedrukt in een bijlage bij ons maandblad van oktober 1965).

Nadat concept-statuten en concept-huishoudelijk reglement door de vergadering waren goedgekeurd, zei het bestuurslid, de heer J. Noord, tot de voorzitter: U hebt het voor elkaar gebokst, daarvoor verdient U een extra compliment!

Maar de voorzitter moest eerst nog vaststellen, dat het quorum niet aanwezig was om een rechtsgeldig besluit te nemen. In de onmiddellijk volgende tweede ledenvergadering kon dit besluit wél genomen worden en kon de voorzitter tot slot machtiging vragen aan de vergadering om Koninklijke goedkeuring op de nieuwe statuten aan te vragen.

EN NU DE reacties in de medische wereld.

I. In *MEDISCH CONTACT* van 27 augustus j.l. verscheen een uitstekend hoofdartikel, dat slechts op één punt door ons behoefde te worden gecommentarieerd:

„De door de staatssecretaris op 1 oktober a.s. te installeren commissie is breed van opzet en weerspiegelt in haar samenstelling de verschillende partijen en instanties, welke met het onderhavige probleem hebben te maken”.

Ons commentaar: „Hoewel de commissie breed van opzet is wordt toch één belangrijke component gemist: een afvaardiging van de Vereniging tegen de Kwakzalverij”.

Het naschrift van de redactie van het M.C. op ons ingezonden stukje luidde:

„Wij kunnen ons de verbazing van de inzender indenken. De door de staatssecretaris aangelegde norm is ons in deze niet duidelijk”.

II. In de *GENEESKUNDIGE GIDS* van 2 september 1965 vermeldde de hoofdredacteur, wijlen de arts J. A. Putto, de samenstelling van de commissie. Hij voegde daaraan toe:

„In de commissie mis ik de voorzitter van de Vereniging tegen de Kwakzalverij, de oud-geneeskundig inspecteur A. P. N. de Groot.

Beslist afkeurenswaardig is, dat er een vertegenwoordiger van de on-

vervolg op pag 3

Hoe is de stand, Mieke?

vervolg van pag 2

bevoegden (Ned. Werkgroep van Practiserende Genezers) is benoemd".

III. Naar aanleiding van bovenstaand naschrift in Medisch Contact van 10 september 1965 oordeelde de hoofdredacteur van de GENEESKUNDIGE GIDS (30 sept. 1965): „het is mij bijzonder duidelijk: de staatssecretaris heeft hiermee willen aanduiden, dat de politieke heren toch wel prijs erop zouden stellen, dat verschillende onbevoegden, die praktiseren, dus overtreeders, bevoegd zouden worden verklaard, eventueel onder bepaalde voorwaarden.

Het is wel tekenend, dat een bewindsman het niet aandurft een vertegenwoordiger van bovengenoemd organisatie en plaats in een dergelijke commissie aan te bieden. Wat zullen andere Wetsovertreders gnuiven".

IV. In MEDISCH CONTACT van 19 novembr 1965 is een artikel gepubliceerd onder het hoofd: Vragen over adviescommissie onbevoegd uitoefenen der Geneeskunst. Wij laten hier de volledige tekst ervan gaarne volgen:

„De Tweede Kamerleden mevr. Brautigam en de heer Lamberts (beiden Partij van de Arbeid) hebben de staatssecretaris van Sociale Zaken en Volksgezondheid, Dr. A. H. J. Bartels, een drietal vragen gesteld naar aanleiding van de instelling van een adviescommissie voor het onbevoegd uitoefenen van de geneeskunst. In antwoord hierop verklaarde Dr. Bartels, dat deze commissie is ingesteld ten einde te onderzoeken op welke wijze het, verschillende aspecten vertonende, vraagstuk van de onbevoegde uitoefening der geneeskunst zou kunnen worden opgelost. De staatssecretaris wees erop, dat minister Veldkamp op 2 juni 1964 de Vaste Commissie voor de Volksgezondheid, op de vraag in welk stadium het beraad verkeerde over het rapport van de Ambtelijke werkgroep omtrent een eventuele regeling voor paranormale genezers, heeft medegedeeld, dat overwogen werd de oplossing, die in het rapport van de werkgroep werd aanbevolen, op haar beleidsaspecten te laten bestuderen door een niet-ambtelijke commissie.

Bij de samenstelling van deze adviescommissie is deelneming van

de Vereniging tegen de Kwakzalverij aan haar werkzaamheden niet aan de orde geweest, omdat het, aldus de bewindsman, in het onderhavige geval niet gaat om bestrijding van de kwakzalverij als zodanig. De bewering van de vragers over het uitgebreid documentatiemateriaal inzake de bezwaren en gevaren, die gepaard kunnen gaan met het onbevoegd uitoefenen van de geneeskunst, waarover de Vereniging tegen de Kwakzalverij de beschikking heeft, onderschreef de staatssecretaris, doch was daarnaast van oordeel, dat, indien bezwaren en gevaren, gepaard gaande aan onbevoegde uitoefening der geneeskunst naar voren dienen te worden gebracht, zulks stellig kan worden overgelaten aan de Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst, die vier vertegenwoordigers als commissielid heeft aangewezen.

Op de vraag of de staatssecretaris alsnog een vertegenwoordiger van de Vereniging tegen de Kwakzalverij wilde uitnodigen in de adviescommissie zitting te nemen, antwoordde Dr. Bartels, dat het bij hem op bezwaren stuit te bevorderen, dat dit gebeurt. De vereniging is medegedeeld, dat zij, indien zij dat wenst, zich te allen tijde kan wenden tot de voorzitter van de commissie. Deze is namelijk bevoegd personen en instellingen tot het bijwonen der vergaderingen uit te nodigen, teneinde door de commissie te worden gehoord".

NAAR AANLEIDING VAN dit antwoord moet ons allereerst van het hart, dat van een interdepartementale ambtelijke werkgroep in eerste instantie mag worden verwacht in haar rapport vooral ook beleidsaspecten te verwerken. Zij toch moet geacht worden op dit onderdeel volkomen ingewerkt te zijn. Het is en blijft ons een raadsel op welke wijze een niet-ambtelijke commissie inzake beleidsaspecten een gefundeerder oordeel zou kunnen uitbrengen dan een werkgroep, die alle departementale knepen kent.

In de tweede plaats zijn wij ontsteld te vernemen, dat de staatssecretaris van mening blijkt te zijn, dat het — in het onderhavige geval — niet zou gaan om bestrijding van de kwakzalverij. Moeten wij hieruit opmaken, dat hij op het standpunt staat, dat manipulaties van z.g.n. paranormale „genezers" niet onder dit begrip vallen? Onderschrijft hij dan niet de stelling, dat wetenschappelijk niet-verantwoorde gezondheidsbemoenissen (gezondheidszorg is voor deze lieden een te hoogdravend woord) kwakzalverij in optima forma is?

Verder is zijn mening, dat het naar voren brengen van bezwaren en gevaren, gepaard gaande aan onbevoegde uitoefening der geneeskunst stellig kan worden overgelaten aan de vertegenwoordigers van de Kon. Ned. Mij. tot bev. der Geneeskunst een fictie. Deze vertegenwoordigers zullen stuk voor stuk de eersten zijn te erkennen, dat hun documentatiemateriaal ver achter staat bij dat van de Vereniging tegen de Kwakzalverij.

Ter zake van zijn stelling, dat het de vereniging vrij staat te allen tijde een „hearing" door de commissie aan te vragen is hierboven reeds uitvoerig uiteengezet welke intrinsieke waarde daaraan moet worden toegekend.

Wij zouden willen besluiten met te wijzen op een passage uit het interview, dat de journalist P. van der Eijk onder het opschrift: „Vereniging tegen de Kwakzalverij wordt buiten de deur gehouden", verschenen in de Tijd-Maasbode van 11 september j.l. met ondergetekende, publiceerde:

„De staatssecretaris heeft geschreven, dat de vereniging te duidelijk partij is, welk argument de heer De Groot doet opmerken: Alsof de N.W.P. geen partij is. Men wil met die commissie ergens heen."

En dan tot slot de vraag: Hoe is de stand, Mieke?

A. P. N. DE GROOT.

Gevaar van te veel

DE WERELDGEZONDHEIDSRaad (WHO) heeft gewaarschuwd, dat het gebruik van medicijnen door jonge mensen, dat het karakter van een epidemie begint te krijgen, drastisch onder controle gebracht moet worden. Een commissie van deskundigen van de WHO zegt, dat het gebruik van verdovende en stimulerende middelen, die niet internationaal als narcotica geklassificeerd worden, onrustbarend toeneemt.

De commissie beveelt zes maatregelen aan:

1. verkrijgbaarstelling uitsluitend op recept;
2. volledige controle vanaf de productie tot de distributie;
3. een vergunningsstelsel voor de producenten;
4. beperking van de handel tot geautoriseerden;
6. vestiging van een stelsel voor controle op import en export.

De commissie zegt dat er op het ogenblik honderden medicijnen in omloop zijn die onder controle gebracht zouden moeten worden.

MET FAMILIE VAN DE KERSTROOS

DE REDACTEUR VAN „Melk”, het orgaan van de Coöp. Melkcentrale G.A. is onlangs op bezoek geweest bij de heer M. L. Dingemans te Brielle, die bij koeien met een hard kwartier (uierontsteking) het „kroppen” toepast. Het voordeel is, dat hij kan blijven melken, hetgeen bij een behandeling met een antibioticum niet kan.

Het helpt niet altijd, aldus de heer Dingemans, „je moet er vroeg bij zijn”.

Uit Maasland heeft hij een plantje meegenomen ('t zou uit de bergen komen) en dat voortdurend in leven gehouden tot het in de winter van 1963 bevroor. „Uit Maasland heb ik toen een nieuwe stek gehaald”. Van dit plantje neemt hij een paar worteltjes, spoelt de grond onder de kraan er af en bindt er een touwtje om. Dan maakt hij met zijn zakmesje een snee in de huid van de bil van de bewuste koe. „Ik neem altijd de tegenovergestelde bil (als je achter de koe staat) van het zieke kwartier, maar dicht bij het uier”. Nadat hij met zijn vinger de huid wat heeft los gemaakt, worden worteltjes en touwtje er in aangebracht. „Nou en dan gaat 't zweren”, zegt hij; hetgeen men zich kan voorstellen! „Soms wordt 't zo groot als een vuist, maar dat moet ook, want dan trekt 't kwaad uit het uier naar de ontsteking”. Na 12 à 48 uur — al naar gelang de mate van uierontsteking waar het dier aan lijdt — haalt hij het „takkebosje” er weer uit. Na 2 à 3 dagen is de uierontsteking verdwenen. Op deze manier heeft hij al heel wat dieren — ook van collega veehouders — behandeld, vertelt hij; daarmee een gebruik in ere houdende, dat proefondervindelijk kennelijk resultaten biedt. „Maar de veearts moet er niets van hebben”!

„ALS IK DE werkzaamheid van deze methode wil verklaren”, zegt de heer N. A. Commandeur, oud-inspecteur van de Veeartsenijkundige Dienst en Volksgezondheid, voorzitter van de Koninklijke Maatschappij voor Diergeneeskunde. „Ik zie dit als het forceeren van een ontsteking. Daardoor wordt een grote bloedtoevoer aangebroken; de witte bloedlichaampjes die daarbij in snel tempo worden „aange- maakt” tasten de ontstekingverwek-

kende bacteriën aan... Maar dat is theorie van 100 jaar geleden. De inzichten zijn nu juist heel anders: koel houden — en daarom werkt men wel met ijsblazen — om de ontsteking af te remmen. Het gebruik is al heel oud. Het bewuste plantje, *Hellaborus Viridus*, is familie van de Kerstroos. In de omgeving van Leiden treft men het niet meer aan, maar bij Overschie kan men het nog wel vinden. Trouwens er zijn meer oude gebruiken”. De heer Commandeur, die hiervoor grote belangstelling aan de dag legt, vertelt er een paar van. „Weet u wat goed tegen pof ofwel timpanie bij een koe is? Bindt het dier een zwart sajetroadje om de buik. Maar als 't niet helpt is een probaat — oud — gebruik, wanneer de boer zelf (en hij alleen) een stukje van de tong van de koe afbijt... Of het paard dat in een spijker trapt. Haal de spijker er dan direct uit en sla die in de rechter deurpost (of dat de rechter deurpost van binnen dan wel van buiten gezien is, vermeldt het verhaal niet). Heeft de spijker echter erg diep gezeten, dan moet je de spijker, vóórdat je die in de deurpost spijkert, in het spek steken”.

Tenslotte vertelt de heer Commandeur het verhaal van de „elsebagger”. Vroeger vond men dat bij aan uierontsteking lijdende dieren een probaat middel. Bij zo'n dier moest je het uier direct met warme koemest insmeren. En als dat niet hielp, na één dag de bagger van de sloot waar elsen langs stonden, er omheen smeren. De diepere zin hiervan zoekt de heer Commandeur in het de duivel met Beëlzebub uitdrijven.

Rolstoelen voor de deur

GERARD CROISSET WAS weer het onderwerp van de nodige publiciteit. De Wereldkroniek noemt hem in een groot artikel „Nederlands eerste paragnost”, de Haagse Post wijdde een opstel aan hem naar aanleiding van een Amerikaans boek over Croiset door Jack Harrison Pollack: „Croiset The Clairvoyant”. Volgens de Haagse Post belooft deze Bantam Pocket een bestseller te worden. Het artikel in de Haagse Post begon aldus:

„De Utrechtse Willem de Zwijgerstraat is uiteraard een rustige straat. Maar voor nummer 21 kan het opmerkelijk bedrijvig zijn. Menige rolstoel wordt er geparkeerd. Hoopvol begeven invaliden zich naar binnen. Het geld dat zij meebrengen zorgt voor magnetiseur Gerard Croisets comfortable living. Voor zijn deur staat een Austin 1600”.

Wij lezen dan verder nog dat de oudste zoon van de thans 56-jarige paragnost een restaurant drijft in Harmelen. Een andere zoon, de 26-jarige Gerard is beeldend kunstenaar; ook hij heet paranormaal begaafd te zijn. „Bij zoon Henri en dochter Nanni zijn de — nog — geheimzinnige eigenschappen (wij citeren woordelijk de Haagse Post) minder overgekomen”.

Gerard Croiset sr. heeft geen kennis kunnen nemen van het Amerikaanse boekje, omdat hij geen Engels kan lezen. Hij zei tegen de verslaggever van de Haagse Post: „Ikzelf heb er geen cent voor gekregen, stom hè?” Waarop mevrouw Croiset: „We hebben wel gehoord dat die Pollack sinds z'n boekje een nieuwe flat gekocht heeft”.

Onvoldoende strijd

HET VRIJWEL ONTBREKEN, althans het achterblijven van het multidisciplinair sociaal-geneeskundig onderzoek in ons land doet vrezen, dat de oplossing van het vraagstuk van het onbevoegd uitoefenen der geneeskunst voornamelijk zal berusten op aprioristische meningen en politieke machtsverhoudingen.

Objectieve, op medisch en sociaal-wetenschappelijk onderzoek berustende inzichten zullen daarbij geen rol van voldoende betekenis spelen. Dit schrijft de redactie van het tijdschrift voor sociale geneeskunde, het veertiendaagse orgaan van de Algemene Nederlandse vereniging voor sociale geneeskunde. De redactie uit het vermoeden, dat de strijd tegen de kwakzalverij terrein aan het verliezen is.

„Het in gebruik raken van de kwasie-wetenschappelijke en onschuldige klinkende term „paranormale geneeskunst” in plaats van het oudhollandse kwakzalverij wijst in die richting.

Bestuur van de Vereniging tegen Kwakzalverij: A. P. N. de Groot, Arts te Hilversum, Voorzitter; E. Mijnaerends, Tandarts te Amsterdam, L. Brest te Amsterdam, Penningmeester; Mr. J. E. Goudsmit, Kantonrechter te Haarlem; J. J. Aukema, Dierenarts te Steenwijk; Mr. J. D. van den Berg, Rechter te Arnhem; J. E. Buijter, Apotheker, Farmaceutisch Inspecteur van de Volksgezondheid te Zwolle; J. van Baak, Dermatoloog te Utrecht; J. M. de Haas, Tandarts te Heemstede; mej. drs. P. H. van Marle, Apotheker te 's-Gravenhage; J. Noord te Amsterdam en M. Paulissen te Voorburg.

Lidmaatschap van de Vereniging incl. Maandblad min. f 7.50. voor studenten, verpleegsters, arts-, tandarts- en apothekers-assistenten en kraamverzorgsters f 2.50. Adres voor het opgeven van leden en abonne's: Oranjelaan 6, Hilversum. Penningmeester: L. Brest, Argonautenstraat 19a, A'dam-Z. Postgiro van de Ver. 32237 te Amsterdam. Gem. Giro K 1672.

DRUKKERIJ SYSTEMA N.V.
Amsterdam

Abonnement per jaar franco per post bij vooruitbetaling f 7.50 voor studenten, verpleegsters, arts-, tandarts- en apothekers-assistenten en kraamverzorgsters f 2.50

Correspondentie Oranjelaan 6, Hilversum.